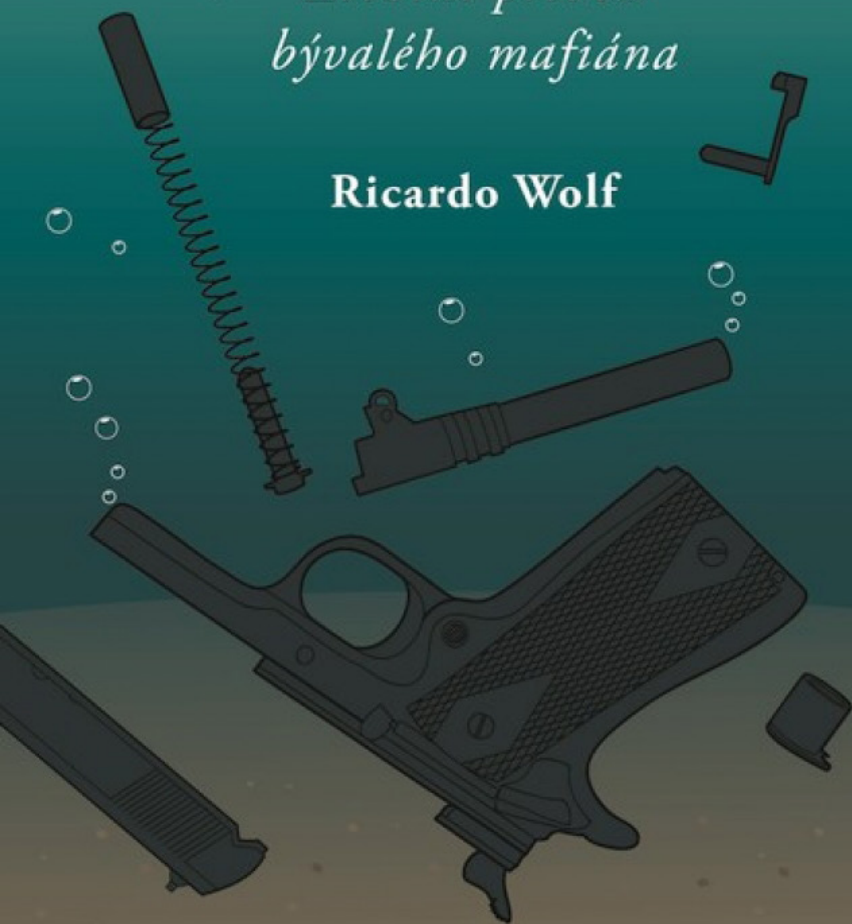


Pistole na dně Rýna

○ *Životní příběh
bývalého mafiána*

Ricardo Wolf



Pistole na dně Rýna

*Životní příběh
bývalého mafiána*

Ricardo Wolf



Nakladatelství KMS

Přeloženo z německého originálu *Meine Pistole als Liebesbeweis*
Copyright © 2018 Ricardo Wolf
All rights reserved.

Vydalo © Nakladatelství KMS, s. r. o.
Primátorská 41, 180 00 Praha 8
První vydání – 2019

Biblické citace jsou převzaty z Českého studijního překladu
© Nakladatelství KMS, s. r. o., 2009.

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být bez
písemného svolení vydavatele reprodukována nebo šířena v žádné podobě
elektronické ani mechanické, včetně fotokopíí, nahrávek či zařízení
do informačních sítí nebo vyhledávacích systémů.

ISBN 978-80-87904-85-5 – tištěná verze
ISBN 978-80-7664-009-2 – PDF

Úvodem

Tuto knihu jsem napsal pro lidi, kteří již ztratili naději, kteří ne našli smysl svého života. Věnuji ji všem, kteří fyzicky sice stále žijí, ale duchovně umírají. Těm, kteří nedokážou poznat pravý smysl života, a obzvláště těm lidem, kteří sedí v duchovním vězení a nevidí z něj východisko.

Přeji si – a je to skutečně přání z hloubi mého srdce –, aby moje kniha pomohla mnohým toto východisko najít, ať už vězí v jakékoliv propasti či bídě. Pro Zachránce tohoto světa, Ježíše, je totiž možné úplně všechno. Anebo lépe: Pro něj opravdu není nic nemožné.

Rovnou se vám přiznám, že psaní pro mě není jednoduché. Kromě Bible jsem totiž prakticky žádné knihy nečetl. Necítil jsem se tedy na to, abych sám nějakou knihu napsal. Ale již déle než patnáct let mi mnozí duchovní sourozenci doporučují, abych i přesto svůj příběh sepsal. Až doposud jsem to ignoroval, neměl jsem totiž ani ponětí o tom, jak se taková kniha vlastně píše. A kromě toho, rád se vždy vyhnu všemu, co mi způsobuje stres.

V poslední době se ale tato doporučení množila, až nakonec vyvrcholila v jednom „klíčovém prožitku“. Nedávno jsem jedné ateistce vyprávěl o svém životě a na konci našeho setkání mi dovolila, abych se za ni modlil. Pak se mě zeptala, jestli jsem to všechno už někdy sepsal – vždyť je přece všude kolem tolik lidí, kteří vězí ve stejné bídě jako ona! A těm všem by můj příběh určitě mohl pomoci získat nový náhled na život.

Právě v tom okamžiku jsem zřetelně cítil, ano, teď přišla ta chvíle! Bůh si tuto ženu použil k tomu, aby mě přiměl k rozhodnutí, neboť mou nejhlubší vnitřní touhou je pomáhat druhým, aby poznali živého Boha.

Když jsem o tom pak mluvil v kruhu blízkých věřících ve svém sboru, prožila ve svém srdci jedna z duchovních sester během modlitby, že mě má v psaní podpořit. Tak zazněl startovní signál ke psaní a rázem jsem měl dvě ženy, které daly mému textu německou psanou podobu, protože já, jako Sinto, mám jinou mateřštinu.

Mým největším přáním je, abych předáváním svých osobních zkušeností, které jsem prožil s Ježíšem Kristem, přinesl lidem naději a ukázal jim cestu do nebe. Jako Boží ukazatel směru pro všechny národy bych chtěl zasáhnout mnohé a každého toužím jednou znovu vidět v nebi. Kéž by každý, kdo čte tento příběh, směl poznat, že se opravdu můžeme setkat s živým, skutečným Bohem.

Já sám jsem přesvědčen o tom, že následuji Boha, který opravdu žije. Po jednom mém kázání ke mně přišel jeden Ind a řekl mi: „Víš, podle naší víry nesmíme jíst žádné maso, nezabíjíme žádná zvířata.“ Žil jako hinduista a chtěl mě přesvědčit o tom, že můj Bůh Ježíš nemůže být skutečný.

Přátelsky jsem se ho zeptal: „Prožil jsi už se svým Bohem někdy něco?“

On mi odpověděl: „Ne, vždyť je přece dávno mrtvý.“

„No,“ řekl jsem na to, „to je právě ten podstatný rozdíl mezi tvým a mým Bohem! Já vím, že můj Ježíš byl mrtvý, ale byl také třetího dne vzkříšen. Můj Bůh žije a já s ním prožívám skutečně mnoho!“

On se poté otočil a odešel.

Moje osobní víra povstala z Bible a je upevňována její každodenní četbou. Bible je pro mě Božím slovem a dává mému životu směr a smysl. Budu Ježíši Kristu, tomu opravdovému Bohu, sloužit až do posledního dechu. Chci plnit jeho vůli ve všech oblastech svého života, i když se často cítím slabý. Spasitel ve mně je totiž silný!

Díky osobnímu setkávání se s živým Bohem ve mně roste i úcta k němu. Pokud i ty jednou skutečně poznáš tohoto pravého Boha, Ježíše Krista, budeš ho chtít z celého svého srdce poslouchat. Vždyť co by mohl člověk tady na zemi Zachránce tohoto světa ještě dát? Jemu přece patří všechno! Náš Pán má však radost z každého poslušného a jemu odevzdaného života.

Moje modlitba k Ježíši:

Můj milý Spasiteli, jak jsi velký a nádherný, můj Bože! Můj Ježíši, miluji tě a také tě jako tvůj služebník moc potřebuji, můj Vykupiteli! Prosím, ukaž mi cestu, kterou mám jít, a učiň ze mě svého služebníka, svůj užitečný nástroj, který můžeš kdykoliv použít. Chraň mě, svého služebníka, před tím, abych měl pyšné nebo domýšlivé srdce. Chci být až do tvého návratu pokorným Božím mužem, můj Pane a Bože. Celou svou důvěru vkládám v tebe, můj Ježíši, a chci žít napořád pod tvým vedením! Dej, ať je mé srdce plné milosrdenství a pokory. Chci být ochotný jít kamkoliv a vždy a ve všem ti zůstat věrný.

Můj Ježíši, opravdu tě moc miluji a chci tě následovat, kamkoliv budeš chtít, můj život patří tobě! Prosím tě ze srdce, použij si mě jako dělníka na své žni. Chtěl bych, abys našel zalíbení ve všech oblastech mého života, chci být poslušným služebníkem, který je každou minutu svého života vždy na tom správném místě. Můj Ježíši, zde jsem, pošli mě! Ať tvá vůle ovládá celý můj život a mé já ať denně ve všech směrech víc a víc umírá sobě, abys ty rostl a já se menšil. Neboť můj život má smysl jen tehdy, když oslavím tebe, svého Pána a Boha.

To bych si přál z celého svého srdce, neboť kdo je Bůh jako ty? Vždyť od té doby, co jsi, Pane, v mém životě, se mi daří tak dobře. I když prožívám mnohé boje, ty jsi vždy se mnou a vytahuješ mě z každé bažiny. Děkuji, můj Spasiteli! Začni si mě prosím používat ještě víc než dřív. Chci být tvým svědkem pro všechny národy.

1. Moje minulost

Můj život bez Ježíše – až do mých třiceti let – byl životem, na který nemohu být v žádném ohledu pyšný. Spíš naopak: Stydím se za to, že jsem ho žil bez Boha. Ani na jeden jediný den bych ho nechtěl zpátky.

Pocházím z italské mafiánské rodiny. Můj otec se zabil střelou do hlavy, když mu bylo osmatřicet a mně rok. Ve třech letech jsem ztratil i matku, která podlehla, rovněž v osmatřiceti letech, srdeční chorobě. Nicméně vyrůstal jsem dál, vychovávali mě příbuzní. Svou ženu jsem poznal, když mi bylo sedmnáct. Bůh nás obdaroval čtyřmi nádhernými zdravými dětmi, které velmi miluji.

Tenkrát jsem ale miloval víc svět a to, co bylo ve světě. Neuvědomoval jsem si, že jsem spoutaný a zajatý temnými silami. Peníze, zlato, velká auta a další věci mě zcela ovládaly. Byli to moji bohové.

Pocítoval jsem ale v srdci prázdnotu, která se ničím z toho nedala zaplnit. Navenek jsem žil, jako by bylo vše skvělé, mé srdce však bylo prázdné a každým dalším hříchem sklíčenější. Čím víc mě ovládaly hříchy, tím víc jsem ztrácel radost ze života.

Jednoho dne jsem se rozhodl, že svůj život ukončím. Neviděl jsem v něm už žádný smysl a mé hříchy mě vytrvale mučily – především ty vůči mé ženě. Měl jsem tu nejlepší manželku, jakou jsem mohl mít, přesto jsem jí ale nebyl věrný. Tato muka mě jednoho dne donutila z celého srdce křičet k Bohu, kterého jsem vůbec neznal: „Pokud tam nahoře někde jsi, tak mi teď pomoz! Vezmi to ode mě, pokud to dokážeš! Pak budu žít jen pro tebe! Jinak svůj život ukončím, udělám totéž, co udělal můj otec!“

Bůh křik mého srdce slyšel. Náhle jsem musel plakat a srdce mi tlouklo tak silně, jak jsem to ještě nikdy nezažil. Nechápal

jsem, co se to se mnou děje. Zřetelně jsem ale vnímal, že mě Bůh vyslyšel. Cítil jsem, že skrze něj přišlo něco neobyčejného, co můj rozum absolutně nedokázal pochopit. Břemeno, které jsem nosil a které tolik tížilo mé srdce, bylo v jediném okamžiku pryč, úplně zmizelo.

Příštího rána jsem se rozhodl nechat svůj bezbožný život za sebou a začít úplně znovu. Stále jsem však ještě nechápal, co se vlastně stalo. Žil jsem v prostředí, které mělo k tomu křesťanskému hodně daleko.

O několik týdnů později jsem se s Bohem setkal znovu. Oslovil mě, když jsem stál před jedním velkým bílým křížem, na kterém visel Ježíš. Zasluchl jsem jeho hlas tak zřetelně, jako by se mnou mluvil člověk: „Můj synu, dal jsem ti, oč jsi mě prosil. A nyní mi ty dej, cos mi slíbil.“

V tom okamžiku jsem poprvé v životě skutečně poznal Boha. Odpověděl jsem mu: „Bože, ty jsi opravdový. Prodám svou zbraň.“

Tu ke mně tentýž hlas promluvil znovu: „Když ale někdo někomu touto pistolí ublíží, budeš za to zodpovědný ty!“

Na to jsem odpověděl: „Ano, Bože, teď tomu rozumím!“

Šel jsem domů, vzal svou pistoli, rozebral ji a hodil do Rýna. To se stalo v únoru 1993. A od tohoto dne se vše v mém životě změnilo. S církví jsem v té době sice neměl nic společného, ale sehnal jsem si Bibli. Nějak jsem věděl, že je to Boží slovo. A pak jsem četl a četl a četl... A chtěl jsem všechno, co tam stálo, také začít žít.

2. Začátek nového života

Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové. (2. Korintským 5,17)

Tento biblický verš v mém životě skutečně platí. Od té doby, co se Ježíš stal mým Pánem a Bohem, stále vnímám, že na mně již neleží břemeno mých hříchů. Byl jsem osvobozen z otroctví, kterého jsem si ani já sám nebyl vědom. Zpočátku jsem vůbec nevěděl, že jsem se vlastně znovu narodil. Jedno jsem však vnímal jasně: To, že mi můj Zachránce Ježíš Kristus odpustil všechny mé hříchy. Boží Duch mi to jasně zjevil a cítil jsem, jak ze mě spadla veškerá tíha. A tuto novou svobodu jsem si opravdu užíval. Proto jsem se také ve svém srdci rozhodl, že se již nikdy nevrátím ke starému, hříšnému životu.

To, že jsem byl takový, jaký jsem byl, mělo svůj pádný důvod. Vyrůstal jsem v bohaté rodině a neměl jsem žádný nedostatek. Když jsem se ale oženil, věci se rychle změnily. Najednou nastala nouze, jakou jsem dříve neznal. Předtím mi podstrojovali, a teď jsem měl stát na svých vlastních nohou. Bylo to pro mě dost těžké. Jednoho dne ke mně přišel nějaký muž a ten mi řekl: „Vím, jak můžeš sehnat peníze. Stačí poprosit Satana a ten ti dá vše, oč si řekneš.“

Odpověděl jsem mu: „Ne, s Dáblem nechci mít nic společného.“

V srdci jsem totiž velmi dobře věděl, že Bůh je. A zároveň jsem si uvědomoval, že i Satan je reálný. Má finanční situace se ale stále zhoršovala.

Jednoho dne jsem tím byl natolik frustrovaný, že jsem šel do svého pokoje, abych s Dáblem uzavřel obchod: „Poslouchej mě,

Satane, bezpodmínečně potřebuju peníze, ale s tebou osobně nechci mít nic společného.“

Víc jsem neřekl. Vůbec jsem si nepřipouštěl, že bych si těmi slovy, která jsem nahlas pronesl, přivodil na celý svůj život prokletí. Již zakrátko jsem přišel k penězům, a to byl začátek mých podvodů. Moje aktivity mě brzy dostaly do vězení.

Horší však bylo to, že se tím vším stále víc a víc zatvrzovalo mé srdce. Nepoznal jsem, že Satan skrze mé prohlášení získal právo v mém životě panovat. Zlo mě natolik ovlivňovalo, že jsem dělal mnoho věcí, které jsem ani nechtěl. Nepatřil jsem už sám sobě a pokaždé, když jsem zase udělal něco zlého, mě silně trápiло svědomí. To jsem se snažil umlčet dalšími zločiny. Někdy mi bylo všechno jedno. Cítil jsem se jako v nějakém vzduchoprázdnu a současně jako zajatec. Vůbec jsem nevěděl, jak bych se z toho všeho mohl dostat. Uvnitř jsem se cítil jako v žaláři, ale navenek jsem žil, jako bych byl šťastný chlap. Nikdo netušil, co se ve mně skutečně odehrává, dokonce ani má žena ne. Můj život nebyl opravdový. Stále jsem nosil masku.

*Jestliže vás tedy Syn vysvobodí, budete vskutku svobodní.
(Jan 8,36)*

Poté co mě Ježíš osvobodil, jsem směl stále víc a víc poznávat, že pokaždé, když poslechnu Boží hlas, obdaruje mě novým poznáním a větší moudrostí. Ještě pořád mám v životě oblasti, na kterých musím zapracovat, ale můj Pán je i dnes stále stejný. I přes všechny mé slabosti mi vždycky pomůže vykonat jeho vůli. A i když někdy upadnu, zase se postavím a bojuji, dokud skrze Krista neobdržím vítězství!

Zřetelně jsem si uvědomoval, že i členové mojí rodiny – stejně jako mí přátelé – žijí zotročeni svými hříchy, tak jako dříve já, a že každý z nich potřebuje Zachránce Ježíše, aby mohl být zase volný. Poznal jsem, že lidé jsou zaslepováni Ďáblem, který jim chce zablokovat cestu k Bohu.

Mezitím mi Bůh vložil do srdce silnou touhu, abych vytrvale četl Bibli. Toužil jsem vědět, co mi Bůh, kterého jsem ještě ani pořádně neznal, chce říct, toužil jsem vědět, jak mám teď žít. Hledal jsem toho, který mě osvobodil, abych ho více a více poznával. To bylo mé největší přání! Všechno, co jsem v Bibli četl, jsem chtěl ve svém životě i dělat. Boží Duch mluvil k mému srdci stále víc, a já tak poznával, co mám dovoleno a co ne. Předtím – bez Ježíše – jsem dělal vše, po čem mé srdce i tělo toužilo.

Ale nyní jsem měl nad sebou Pána, který mi ukazoval cestu. Z čeho jsem byl obzvlášť nadšený, byl hlas Ducha Božího, který ke mně promlouval. Velmi často jsem totiž v Bibli znovu a znovu nacházel stejná slova. Čím dál víc jsem si uvědomoval, že Bible je vždy v souladu s Božím Duchem, a je tedy opravdovým Božím slovem.

Ve městě, kde jsem žil (Neuwied nad Rýnem), jsem neznal žádné aktivní křesťany. Ani ve svém romském národě, ačkoliv byli všichni „katolíci“. Tím myslím to, že příslušnost k nějaké církvi, případně k náboženství, ze mě ještě nedělá opravdového křesťana. I já jsem byl totiž jako dítě pokřtěn v katolickém kostele, neměl jsem ale s Bohem osobní vztah. Najednou jsem však měl silnou touhu toho živého Ježíše, který mě oslovil a osvobodil, ve všem následovat. Chtěl jsem žít jen podle jeho vůle. První místo v mém srdci teď patřilo jemu.

Když jsem jednoho dne seděl s chlapem v bistro u výčepního pultu a přede mnou stálo velké pivo, Bůh ke mně promluvil: „Můj synu, celý den si čteš Bibli, a večer pak žiješ jako ve starém životě!“

To slovo mě hluboce zasáhlo. Odsunul jsem pivo stranou a od té chvíle jsem se alkoholu už nikdy nenapil – až do dnešního dne! Nechodil jsem pak ani do bistra, ani na diskotéky, ani nikam jinam, opustil jsem všechny závislosti, kterými jsem byl svázaný. Až na cigarety! Těch jsem se nedokázal vzdát, kouření